

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Dei Immortalis In Corpore Mortali Patientis Historia

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1694

§. III. Crux in altum elevatur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49178](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49178)

stianus inter rosas : Christus dolet ad sonitum mallei, Christianus gaudet ad sonitum organi. O Christiane, hic non est spiritus Christi ! Audi ergo Paulum, & contremisce ad ejus oraculum : *Si quis spiritum Christi non habet, hic non est ejus. Non est habere spiritum Christi, vivere tam difformem vitæ Christi. Non est habere spiritum Christi, vivere secundum carnem. Et si secundum carnem vixeritis, moriemini. Ne moriat vivendo secundum carnem, cupio affigi in crucem. Illic spiritu facta carnis mortificabo : Scio enim, si commortui sumus, & convivemus.*

Rom. 8. 9

Rom. 8.

13.

2. Tim. 2.

12.

§. III.

Crux in altum elevatur.

Jacet adhuc in humili solo auctor vitæ, triumphator mortis : & ne crucem suæ instrumentum victoriæ amittat, aut ne quis è manibus extorqueat, per fossis manibus voluit in ea configi. Sed undè tibi Christe tantus in hunc infamem truncum affectus ? Cur potius voluisti mori in brachiis Crucis, quàm in amplexibus Matris ? Cur potius in trabe aspera, & indolata, quàm in molli strato, aut plumeo thoro ? Cur potius exspirare voluisti inter duos latrones, quàm duos Seraphinos ? Nimirum exemplo suo hoc verissimum esse probat, quòd postea oraculo docuit Paulus : *Quæ stulta sunt mundi, elegit Deus, ut confundat Sapientes : & infirma mundi elegit Deus, ut confundat fortia : & ignobilia mundi, & contemptibilia elegit, ut ea quæ sunt, destrueret.* Quid sapientius omnium Philosophorum scientiâ, Politicorum prudentiâ, Scribarum peritiâ, Phariseorum astutiâ, Synago-

1. Cor. I.

27.

Crucis

trium-

phus.

Rom. II.

33.

nagogæ doctrinâ? Quid potentius summorum Principum opibus, militum robore, Judicum minis, Regum arrogantia, Tyrannorum sævitâ, Cæsarum magnificentia? Quid contra ignobilius, quid infirmius, quid contemptibilis, abjecto arboris trunco, nodoso stipite, cariosæ trabis fragmento; uno verbo, Cruce? In qua quisquis pendebat, habebatur maledictus. *O altitudo divitiarum sapientiæ, & scientiæ Dei! quàm incomprehensibilia sunt iudicia ejus, & investigabiles viæ ejus!* Quod erat in universo mundo maximè abjectum, humile, vile, contemptibile, ignobile, crucis lignum, elegit tanquam instrumentum, quo & Sopherum scientiam, & Judæorum sapientiam, & Gentilium prudentiam, & Regum potentiam, & mundi totius fastum, arrogantiam, pompam; quo dæmonum robur, tartarorum vires omnes, & quidquid denique vel in mundo magnum, vel in orco formidandum, vel usquam ultimum, confudit, delevit, evertit, confregit, debellavit. Sed dum ego Christi crucem effero laudibus, Christus crucifixus exaltatur à militibus. Tunc verè signum magnum apparuit, non in cælo, sed in terra. Signum hoc, Crucis est lignum: signum fœderis inter Deum & homines; signum, cui contradicetur, & cui contradicendum est. Nunc in alto illo triumphabat ligno, velut in laureata quadriga, magni illius operis sibi à Patre impositi consummator, cum indè totius mundi spectator, simul & spectaculum factus, cœpit illius imperium oculis metiri, & animo inter suos partiri. Vultu conversus erat ad Occidentem Oriens ex alto, videlicet ad sponsam suam Ecclesiam, quæ in Europa maximum erat obtentura dominatum. Dorso ad Orientem, sive Asiam,

in

in qua jam deficiebat Synagoga: occidebat scilicet Sol iustitiæ supra injustitiam Jerosolymæ. Sinistrâ manu Meridiem, sive Africam; dexterâ Septentrionem, sive Armeniam & Persidem complectebatur. Nunc Cruce in altam scrobem demissâ, ac in altum erectâ, clamat ex alto æternus Pater, quod olim ad Moysen: *Inspice, & fac secundum exemplar, quod tibi in monte monstratum est.* Non dicit tantum, *aspice*, nimirum extimam duntaxat corporis formam; hîc enim nihil videbis nisi humanum; sed *inspice* intima penetralia animæ adytâ; hîc nihil invenies nisi divinum. *Aspice corpus, & videbis, quia à planta pedis usque ad verticem capitis non est in eo sanitas.* Inspice pectus, & invenies quia in toto corde non est nisi charitas. *Aspice caput, & non invenies nisi aculeatas spinas, & immanes plagas, & dices: verè Filius hominis non habuit ubi caput reclinet.* Inspice caput, & clamabis: *Caput ejus aurum optimum.* Aspice faciem, & videbis eam lividam, luridam, deformem, & dices: *Non est species ei, neque decor, & quasi absconditus vultus ejus.* Inspice faciem, & videbis quia ibi latet *Candor lucis æterna, splendor gloria, & figura substantia ejus,* & dices quod Esther de Assuero: *Vidi te Domine, quasi Angelum Dei. Valdè mirabilis es Domine, & facies tua plena est gratiarum,* Denique aspice Christum, & videbis eum quasi *leprosum, despectum, & novissimum virorum;* & dices: *Vermis est, & non homo.* Inspice, & clamabis cum Thoma: *Dominus meus, & Deus meus!* O Domine, sive te aspiciam, sive inspiciam, *omnia ossa mea dicent: Domine, quis similis tibi? Quis similis tibi in dolore corporis, quis similis tibi in amore cordis? Domine, quis similis tibi in abjectione, quis similis in majestate? Quis similis in infirmitate,*
quis

Exod. 25.

40.

Oportet

Chri-

stum a-

spicere

& inspi-

cere.

Isa. 1. 6.

Matt. 8.

20.

Cant. 5. 1.

Isa. 53. 2.

& 3.

Sap. 7. 26

Hebr. 1. 3.

Esth. 15.

16.

Isa. 5. 30.

Ps. 21. 67.

Ioan. 20.

28.

Ps. 34.

10.

Cant. 4. 3
Exod. 3.

quis similis in infirmitate, quis similis in potestate? Quis similis in paupertate, quis similis in divitiis? Quis similis in ignominia, quis similis in gloria? *Vadam ergo ad montem myrrhe, & videbo visionem hanc magnam. Respiciam in faciem Christi mei, & inspiciam, & faciam secundum exemplar, quod mihi in monte monstratum est, ut tecum patiens, & moriens in monte Calvaria, tecum in monte Oliveti ascendam ad coelos: ibi tandem te aspiciens & inspiciens, aspiciens humanitatem, inspiciens divinitatem, clamabit tota æternitate anima mea, & omnia ossa mea dicent: Domine, quis similis tibi.*

C A P U T XII.

Crucifixio.

§. I.

Pendet medius inter latrones.

Filius Dei, qui medius est inter Patrem & Spiritum sanctum, operans salutem nostram in medio terræ, noluit mori nisi in medio duorum latronum. Hoc est quod asserit Evangelista:

Luc. 23.

33.

Ioan. 21.

18.

Ibi crucifixerunt eum & duos latrones: unum à dextris, & alterum à sinistris, medium autem Iesum.

Hic verè in medio consistit virtus, dum pendet in medio latronum, mundi salus. Factum id sive Præsidis imperio, sive Judæorum consilio, ut Christi innocentia opprimeretur, nec spectatores dubitarent, eum esse reum criminis, atque
adeò